

Regning at indrette og drive Amtsarbejdsanstalter og Amtsygehuse samt til at yde Tilskud til andre Kommuners Sygehuse eller private Sygehuse. For Arbejdsanstaltene's Bedkommende er det derhos gjort Amtsraadene til Pligt inden en vis Frist i hver Amtsraadsreds at have oprettet mindst een saadan for Benyttelsen bekvemt beliggende Anstalt.

Med Siden heraf er det imidlertid i § 69 bestemt, at Amtsrepartitionsskatten skal bidrage indtil Halvdelen af Fattigvæsenets Udgifter ved trængende Sindsbages og Idioters Forplejning og Underholdning udenfor de i § 62 og § 65 nævnte Tilfælde, saavel som ved moralstfordærvede Børns Anbringelse paa Opdragelsesanstalter. At det er paalagt Amtsrepartitionsskatten og ikke Amtsfattigkassen at udrede de omtalte Tilskud hidrører fra, at der er meget stor Forskel paa Amtsfattigkassernes økonomiske Tilstand, saaledes at nogle af disse ikke vilde kunne fyldestgjøre den ommeldte Forpligtelse, i hvilken Henseende man skal bemærke, at Opkrævningen af Herredskassepenge i Fyen allerede blev hævet ved Reskript af 3 April 1782, og at der som Følge heraf ikke i Henhold til Plakat af 9de Januar 1845 tilflyder Amtsfattigkassen i denne Landsdel noget Bederlag for Herredskassepenge, jfr. Kollegialtidende for 1845 Side 55.

Til Kapitel VIII.

I Lovforslagets §§ 71 og 72 har man optaget nogle Bestemmelser, som ikke findes i de tidligere Lovforslag. Disse Bestemmelser ere fremkaldte ved den Betragtning, at den Understøttelse, som maa ydes Trængende, der efter Gvne have bestræbt sig for at undgaa at falde det Offentlige til Byrde ved, saavidt de formaade, at søge at fikke sig Midler til Underhold, naar de i Tiden enten paa Grund af Alder eller Sygdom eller af anden lignende Aarsag maatte blive ude af Stånd til ved deres Arbejde at erhverve det Nødvendige til Livets Ophold, ikke er at anse som Fattighjælp og derfor ei heller bør medføre de sædvanlige Virkninger af denne. Medens det nemlig i Almindelighed maa indrømmes, at den Omstændighed,

at en Person er sat i den Nødvendighed at maatte ty til det Offentliges Hjælp for at skaffe sig og Sine det nødvendige Underhold, paavirker hans Retstillig og Selvstændighedsfølelse saaledes, at Lovgivning med Rette har udelukket ham fra at udøve de politiske Rettigheder, kan det næppe nægtes, at der gives Tilfælde, hvor den af det Offentlige ydede Hjælp væsentligt har Karakter af en Støtte for Selvhjælpen og ikke af en Overtagelse af Bedkommendes Forsørgelse, og i saadanne Tilfælde synes det baade billigt og hensigtsmæssigt, at Samfundet, naar det maa træde hjælpende til, ikke som Betingelse herfor kræver Opgivelsen af visse almindelige borgerlige Rettigheder. I det man derfor ved de heromhandlede Forslag har søgt at begrænse de almindelige Virkninger af Understøttelse modtagen af det Offentlige, har man paa den anden Side maattet indskrænke sig til i saa Henseende at undtage saadanne Tilfælde, i hvilke der ved bestemte Afsættelser kan tilvejebringes en nogenlunde sikker Betyggelse for, at de Hensyn, som have begrundet Lovgivningens Bestemmelser om Virkningerne af saadan Understøttelse, ikke tilfidesættes.

I det man med Hensyn til de nærmere Betingelser, under hvilke der saaledes skulde kunne aabnes Adgang til i Trangstilfælde at erholde Hjælp af det Offentlige uden Indtrædelse af de til saadan Hjælp ellers knyttede Virkninger, har troet at maatte skjæle mellem almindelig Trang (Lovforslagets § 71) og Sygdomstilfælde (§ 72), skal man angaaende Enkelthederne ved de foreslaaede Bestemmelser bemærke Følgende.

Med Hensyn til den i § 71 optagne Bestemmelse, hvorefter Bedkommende for at komme til at nyde Godt af den i Paragrafen omhandlede Begunstigelse skal i en af Staten garanteret Forsørgelsesanstalt eller en af Indenrigsministeren godkjendt Alderdomsforsørgelsekasse eller anden lignende Indretning have fikket sig en fast aarlig Indtægt i sin Alderdom, dog saaledes, at det er uden Betydning, af hvem de i saa Henseende fornødne Indskud ere gjorte, har man anset det for rettest udtrykkelig at fremhæve, at saadanne Indskud ogsaa kunne